

AGRUPACIO EXCURSIONISTA ATALAIA

Carrer Anselm Clavé, n.º 3 - VILANOVA I LA GELTRÚ

FEDERADOS A: FEDERACION CATALANA DE MONTAÑA

FEDERACION CATALANA DE ESQUI

COMITE DE EXPLORACIONES SUBTERRANEAS DE CATALUÑA

ASOCIACION ESPAÑOLA DE CAMPING Y CARAVANA

CIRCULAR PELS SOCIS - GENER DEL 1967

La Secció d'Esquí et facilitarà uns esquís. Apren a manejar-los i podràs formar part dels equips de l'entitat en les proves d'alta muntanya i un món nou s'obrirà als teus ulls, ple de bellesa i d'aventura. Demana entrar a la secció! L'excursionista ha de dominar els esquís!

L'AIGUA DE GENER, OMPLA BOTES I GRANER

per Rosaura de Bellesguard

Per aquest mes la previsió setmanal del temps es: Bon temps amb sol i fred a la primera setmana. Vents freds del nord i temperatura a la baixa amb glaçades al matí, per la segona. Plujes i recuperació de temperatura, per la tercera, i a la darrera: Temps clar i no molt fred.

El primer dia el sol surt a les 8,17 i s'amaga a les 5,33; 9 hores i 16 minuts de llum solar. Al darrer del mes el dia es mes llarg: 13 minuts surt el sol més aviat i 33 minuts s'amaga mes tard; 46 minuts més de llum solar.

Les sortides i activitats programades i que tenim notícia fins el 15 de Desembre son:

El dia 1 a les 0 hores: Batllada de Cap d'Any a l'Estatge Social.

El dia 6 Exposició de les Fotos del Concurs Intersocial.

El dia 15 Sortida del Grup Científic d'Excursions Planejades.

El dia 29 Assemblea Extraordinaria: Assumpte Quotes.

(continua a la darrera pàgina)

Records d'enyorança

per Martí Ramón i Martí

Solitari i esgotat davallo dels cims. Porto nou hores de camí. Estic arribant a la fi de la vall. Per guia tinc una gran masia i està habitada. Els seus voltants donen joia de veure.

Es migdia. El sol cau damunt els rectangles verds, on pastura el ramat de vaques. Cant d'esquelles. He arribat al riu. La pollancreda s'agombola amb el tremolor de les seves fulles en el precís llinar de l'aigua. El riu s'arrossega pel pendent vertiginós i llepa la superfície llefiscosa de les pedres arrodonides. Hi ha un home. Es veu distret en la seva feina. L'home i el seu cavall tord llauren un cap immens. El cavall és alt, corpulent, ferreny de potes vigoroses. Té la testa ampla i els ulls deserts, vius. Hom diria que comprèn tot el que li diu el pagès. El cavall té la crinera llarga i indòmita i amb els cops de cap que dona fa sonar la quincalleria dels seus cascavells. Marca un ritme estrany, sincopat i enèrgic a la vegada. Ritme d'activitat febrosa, sota el sol del migdia.

Estic esgotat, camino automàticament. La motxilla em pesa com si portes rocs.

L'home es una mica baix, prim, nervut i àgil. Té les faccions durament conformades. Els seus ulls perduts en una mar d'arrugues, són dues petites guspises de flama blavosa. L'home cobreix la testa amb un gran barret de palla, d'ala molt ampla i de tant en tant anima el cavall amb la seva veuassa potent i ben timbrada.

El saludo aixecant el braç. Correspon amb la seva destra.

A la llunyania, recolzada en el pendís de la muntanya, hi ha la masia. La casa sembla envoltada per un mantell de silenci. La casa es gran, de proporcions gairebé gegantines. Davant d'ella les immenses pallisses i els graners, de dimensions més grans encara. La casa va edificar-se amb pedres del mateix terreny. Pedra d'un gris rogenc, amb algunes clapes encara més fosques o amb una lleu incisió en groc. La casa té uns finestrals no gaire grans i una porta amb arc de mig punt, gairebé perfecte. Damunt la façana irregular hom pot endevinar els vestigis d'un rellotge de sol. Un rellotge amb números esculpits damunt la pedra, amb la vara de ferro arrancada de cop.

Una noia rossa em mira. Li ric i ella somriu.

El davant de la masia es plé de fang. Un fang de color gairebé negre, espès, on es mouen en animada convivència gallines, oques i un parell de gossos de pastura, de pèl indòmit, espès i molt caragolat.

Puc beure?

A la pica de pedra llueixen les resplendors de l'aigua. Venen dues vaques a abeurar. Caminen calmoses, greus, amb afectat aire solemniat. Les gallines s'aparten esvalotades obrint les ales i corrent amb tota la seva ànima. Les gallines escataïnen de pura por, perquè han topat sobtadament amb les vaques, aquests mostres enormes. Les oques també s'allunyen, però ho fan dissimuladament, fent servir una mena de diplomàcia rural, que sembla estudiada i molt ben apresada. Les vaques enfonsen les potes en el fang i s'endinsen per les voreres del llenyer cercant la pica d'aigua neta. El riu cau massa lluny. Es troba a l'altra banda dels conreus. Per això venen a la pica de pedra. Les vaques freguen el sotabarba damunt la vorera escantonada de la pica. Estic segur que experimenten un veritable plaer, un voluptuós plaer. Aquestes vaques són d'un tamany i una empena formidables. Tenen aspecte poc tranquil·litzador. Fan brandar les cues sense parar, donant cops a l'esquena per a esbandir les mosques entossudides.

Estic mig assegut i mig arrepenjat. Trec de la motxilla un moç de pa i cançalada crua. Com et dius? Anna i tú? Jordi.

Un fil de fum blau, suauíssim, gairebé imperceptible, puja des de la xemeneia de la masia. Les panotxes de blat de moro s'assoleïen en el teulat de pissarra dels graners. El te-

reny cau en pendent fins enfondir-se prop del límit de la vall, just a las voreres del riu. Ben segur que per aquí puja la boira matinal, en les albares fredes de l'hivern, quan el sol treu el cap tímidament entre el brancatge dels arbres nus, quan el bestiar s'apila a l'estable quan el glaç s'escampa formant una petita capa per tot arreu.

Anna treu un gros porró ple de vi. Es alta, bella tendrament encisadora. Jo vaig barbut, cansat i suat però plé de joia.

El riu canta entremig de les pedres. Però la seva veu no pot escoltar-se habitualment des de la masia. Tant sols se sent allà dalt quan el riu baixa embotit, després de les tempestes i les grans tamborinades.

La vida a la masia és dura, gairebé heròica. Però els pagesos donen poca importància a aquests petits esdeveniments. Formen part de la seva existència, de la seva tasca de cada dia.

Anna m'ajuda a carregar la motxilla. Tinc dues hores per arribar al cotxe de línia i una altra per agafar el tren. Ella sap ja que sóc de Vilanova i La Geltrú i dolçament em dlu: «Que el mar no et faci oblidar els teus amors de la muntanya»

Qui els pot oblidar!

ATENCIO:

**Tenim Assemblea extraordinaria pel diumenge dia 29
de Gener sota dos punt, i a las deu del mati**

**Aprovació de l'Acte anterior i proposament de
noves quotes**

Es prega per favor a aquells associats que estiguin interessats en tenir una motxilla o unes sabates ferrades del donatiu de l'exercit que passin per apuntarse a secretaria on tambe li donaran plena informació.

Hi ha temps fins tot el mes de gener.

Els socis de la Secció Muntanya deuran escollir el Vocal-President de la Secció en reunió que es fara el dia 12 de Gener a les deu de la nit

Els socis de la Secció Cultura deuran aprovar el Vocal-President anunciat a l'Assemblea General pasade si aixis ho creuen, qui els dirigirà la paraula el mateix dia i hora.

Els dos actes, combinats si es necessari i es pot, seran presidits pel
President de l'Agrupació

Les festivitats son: El dia 5: Vigilia de Reis a tots els pobles de Catalunya, els infants surten el capvespre a rebre els Reis als afores de la població. A muntanya son rebuts a l'entrada del poble amb escombres enceses fent-los-hi senyes perque no passin de llarg. Els infants abans d'anar-sen a dormir, posen les sabatetes al balcó i a muntanya a més de calcat i posan a la finestra un plat d'aigua i una mica de palla i garrofes pels cavalls del Rei.

El dia 17 es Sant Antoni, i al matí, arreu de Catalunya té la benedicció del bestiar de peu rodó. Les cavalcades estan guarnides ricament i tots plegats en lluïda cavalcada anomenada dels Tres Tombs presidida per banderer de la Cofraria fan cercavila pels carrers mes importants. A la Catalunya Nova (sud del Llobregat) enganxen arades, carros o d'altres a les besties.

NOTICIARI

El dia 6 de Novembre, els companys de l'Agrupació Excursionista Catalunya de Vilafranca del Penedés organitzaren el seu I Cross de Vilafranca. La prova que tenia 4.500 metres de llargada d'itinerari de muntanya veié els quatre primers llocs guanyats pels atletes de la nostra Agrupació:

1er Josep A. Socias (A. E. Atalaia)	20	minuts
2on Xavier Callao	»	22,5 »
3er J. Ramón Gálvez	»	23 »
4rt Alfred Simón	»	23,5 »

El dia 15 de Novembre, el Consell Directiu autoritza varis senyors associats a reunir-se els dijous a l'estatge social, sota la denominació de «Grup Científic d'Excursions Planejades».

El dia 9 de Novembre, delegats de l'Agrupació Excursionista Catalunya de Vilafranca del Penedés i de l'Atalaia estudiaren junts el problema que pesa sobre les dues organitzacions: els desplaçaments dels esquiadors als Pirineus. S'espera que les dues Agrupacions mancomunades resolguin el problema quin resultat així esperem tots.

NUEVO REFUGIO DE COMANEGRA - 23 de Octubre 1966

A las cuatro semanas justas de la inauguración del Refugio de Caro, de la Unión Excursionista de Cataluña, en los «Ports de Tortosa-Beseit», y del «D'A Mitges del C. E. C.» en el Pallars, se procedió a la inauguración de un nuevo albergue para los excursionistas, esta vez en la Garrotxa, al pie del Comanegra; restauración y habilitación de la masía «La Figuera». Un realización más de las que viene llevar do a cabo el Comité de Refugios de la Federación Catalana.

Datos Técnicos del Refugio de Comanegra

ACCESOS: R. E. N. F. E. (Norte) hasta Sant Joan de les Abadesses; desde aquí coche de línea hasta Camprodón. De Camprodón a Beget 19 kms. de carretera de montaña.

ITINERARIOS:

De Camprodón a Beget por Salarça y collet de Maià: 3 horas

De Beget al refugio de Comanegra: 1,30 horas

Del refugio de Sant Aniol (C.E. Banyoles) al refugio de Comanegra: 4,45 horas

Del refugio de Vivac de Costabona al refugio de Comanegra: 9,35 horas

Del Coll d'Ares al refugio de Comanegra: 5,30 horas

Del refugio de Comanegra al Comanegra: 1,30 horas

NOTAS:

Capacidad: 40 personas

Utilización: Montañeros provistos de la tarjeta de la F. E. de Montañismo del año en curso

Precio: 10 ptas. para los federados y 40 ptas. para los no federados.

Llaves en el Comité de Refugios de la Federación Catalana de Montañismo y en Beget el señor Juan Carreras.

Presidente: Pere Camarós i Robert

Secretario: Xavier Salleras i Asensio

G. DOMINGO - Rbla. Caudillo, 34 - Villanueva y Geltrú 1967